

Az Szja.tv. 3. § 17. pontja h) alpontja az egyéni vállalkozó fogalmát értelmező rendelkezésében szereplő „ügyvédi tevékenységről szóló törvényben meghatározott tevékenysége tekintetében” kifejezés csak aktív tevékenységre vonatkoztatható, miután az ügyvédi tevékenységét szüneteltető ügyvéd ügyvédi tevékenységet nem végez. Ebből következően a tevékenységét szüneteltető ügyvédre nem vonatkoztatható a KATA tv. 2. § 2. pont h) alpontjának kizáró rendelkezése [2022. évi XIII. törvény (KATA tv.) 2. § (2), (4) bek.; 1995. évi CXVII. törvény (Szja.tv.).

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a Megyei Ügyvédi Kamara tagjaként 2016. május 5-től egyéni ügyvédként ügyvédi tevékenységet folytatott. Ügyvédi tevékenységével összefüggésben a kisadózó vállalkozások tételes adójáról és a kisvállalati adóról szóló 2012. évi CXLVII. törvény (továbbiakban régi Kata tv.) hatálya alá tartozott. Ügyvédi tevékenységét 2022. szeptember 1-jétől szüneteltette, melyet a Megyei Ügyvédi Kamara határozatával állapított meg.

[2] Ezzel párhuzamosan 2022. szeptember 1-jén egyéni vállalkozást indított általános üzletviteli tanácsadás címen, és egyéni vállalkozóként történő nyilvántartásba vétele céljából előterjesztett beadványa alapján kisadózóként történő nyilvántartásba vételét kezdeményezte, ennek megfelelően 2022. szeptember 1-jétől az adóhatóság a kisadózó vállalkozók tételes adójáról szóló 2022. évi XIII. törvény (a továbbiakban: Kata tv.) hatálya alá tartozó egyéni vállalkozóként tartotta nyilván.

[3] Az elsőfokú adóhatóság határozatával a felperes 2022. szeptember 1. napjától történő kataalanyiság bejegyzését visszavonta.

[4] A határozattal szemben a felperes fellebbezést terjesztett elő, melyet az alperes határozatával az elsőfokú határozatot helyben hagyta.

[5] [4] Mindkét fokú határozat a döntését arra alapította, hogy a Kata tv. értelmező rendelkezései 2. § 2. pont h) alpontja kizárja a felperest a Kata tv. hatálya alól, figyelemmel arra, hogy a felperes a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (továbbiakban: Szja tv.) 3. § 17. pont e) alpontja szerint egyéni vállalkozónak minősül.

[6] Az alperes határozatának indokolása szerint a Kata tv. értelmező rendelkezései szerint a kataalanyiság egyik kizáró feltétele, ha az egyéni vállalkozó a kisadózóként folytatott tevékenységen kívül nem kiegészítő tevékenységet folytat, az egyéni vállalkozókról és egyéni cégről szóló 2009. évi CXV. törvény (továbbiakban: Evec tv.) szerint nyilvántartásba nem vett, de az Szja tv. szerinti egyéni vállalkozónak minősül. Az indokolás szerint a Kata tv. kizáró feltétele nem tesz különbséget a tevékenység folytatása, valamint annak szünetelése, szüneteltetése között.

[7] Tévesnek találta a felperes azon álláspontját, hogy a Kata tv. 2. § 2. pont h) alpontjában szereplő „folytató” kifejezés az ügyvédi tevékenység folytatására is vonatkozna, figyelemmel arra, hogy az, a kontextuális értelmezés alapján csak az egyik feltételként szolgáló fogalomhoz kapcsolódik.

[8] Az indokolás szerint az adóhatóság értelmezését támasztja alá az adózás rendjéről szóló

2017. évi CL. tv. (továbbiakban: Art.) 15. § rendelkezése is, mely többek között az ügyvédi tevékenység szüneteltetése esetén az adózót adózói kötelezettségei teljesítése alól csupán mentesíti, mely egyben azt is jelenti, hogy adózói minősége, ezáltal Szja.tv. szerinti egyéni vállalkozói minősítése nem szűnik meg.

A kereseti kérelem és védírat

[9] A jogerős határozattal szemben a felperes terjesztett elő kereseti kérelmet, amelyben az alperes határozatának megsemmisítését kérte.

[10] A kereseti kérelem szerint az Alaptörvény 28. cikkére figyelemmel a Kata tv. 2. § 2. pont *h*) alpontjának helyes értelmezése az, hogy az abban szereplő „tevékenységet folytató” kifejezés arra utal, hogy téves az adóhatóság azon érvelése, hogy a Kata tv. hatálya alá tartozás szempontjából nincs jelentősége annak, hogy az adott ügyvéd folytatja-e ügyvédi tevékenységét, vagy szünetelteti azt. Álláspontja szerint a jogszabályi rendelkezést mind az Szja tv. 3. § 17. pontjának rendelkezését, mind a Kata tv. hatálya alóli kizárást megteremtő jogszabályi rendelkezést az ügyvédi tevékenységgel összhangban kell értelmezni, hiszen a normaszöveg az aktív tevékenység folytatására utal.

[11] Álláspontja szerint a Kata tv. 2. § 2. pontja *h*) alpontjában foglalt korlátozás nem értelmezhető akként, hogy ez a tevékenységüket szüneteltető ügyvédek is magában foglalja, egyrészt, mivel önmagában a kamarai tagság nem alapozza meg az egyéni vállalkozói státuszt az Szja tv. értelmében, másrészt a nem kiegészítő tevékenységet folytató vállalkozó fordulat is kifejezetten aktív státuszra utal.

[12] Az alperes védíratában a felperes keresetének az elutasítását indítványozta.

Az első közigazgatási per és a Kúria döntése

[13] A Győri Törvényszék a felperes keresetét alaposnak találta, és ítéletével az alperes határozatát – az elsőfokú adóhatósági határozatra is kiterjedő hatállyal – megsemmisítette.

[14] Az alperes felülvizsgálati kérelme folytán eljáró Kúria Kfv.I.35.272/2023/7. számú, 2024. február 1-jén kelt végzésével a Győri Törvényszék ítéletének felülvizsgálati kérelemmel nem támadott részét nem érintve, a felülvizsgálati kérelemmel támadott részében az ítéletet hatályon kívül helyezte, ebben a részben az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította. A Kúria határozatának elvi tartalma (indokolás [39] pont) szerint, abban a kérdésben, hogy 2022. szeptember 1. napját követően a szünetelő ügyvédi tevékenységet miként kell minősíteni a Kata tv. szempontjából, a Kúria csak a kereseti kérelem releváns indokainak jogerős ítéletben történő vizsgálatát követően foglalhat állást.

[15] Az új eljárásra az elsőfokú bíróságnak azt az iránymutatást adta, hogy a bíróságnak a kiegészítő tevékenység kritériumairól nem kell döntenie, ellenben a szünetelő ügyvédi „tevékenység folytatása” kérdésében kell állást foglalni, összevetve az alperesi határozatban és a keresetben foglaltakat, ideértve az élő adószámra történő hivatkozást is.

Az elsőfokú bíróság j eljárása

[16] A felperes a Kúria végzésének ismeretében is fenntartotta keresetét, és változatlanul kérte az alkotmánybírósági eljárás kezdeményezését a Kata törvénnyel összefüggésben.

[17] Hangsúlyozta, hogy miután az Szja tv. fogalomrendszere szerint kizárólag az ügyvédi tevékenységről szóló törvényben meghatározott tevékenység tekintetében minősül az ügyvéd egyéni vállalkozónak, az az ügyvéd, aki a tevékenységét szünetelteti, értelemszerűen

semmilyen, az ügyvédi tevékenységről szóló törvényben meghatározott tevékenysége nincs és nem is lehet, tehát nem lehet egyéni vállalkozónak minősíteni.

[18] Érvelésében ismételten hivatkozott a Kúria Mfv.III.10.561/2013/7. számú határozata megállapításaira, amelyből kiemelte azt a részt, hogy „tevékenység szünetelésének időtartama alatt az egyéni vállalkozó nem minősül kereső tevékenységet folytatónak”.

[19] A felperes az adószám „élő volta” kérdéséhez kapcsolódva hivatkozott arra, hogy az Szja tv. 2. § (1) bekezdése határozza meg a törvény hatálya alá tartozást, mely szerint a magánszemély jövedelmére és a jövedelemmel összefüggő adókötelezettségre terjed ki. A tevékenység szüneteltetése után fennmaradó a kamarai tagság jövedelmet nem generálhat. Az adószám pedig önmagában véve csak egy technikai azonosítószám, amely a felperes esetében a nem adózó adóalany nyilvántartására és azonosítására szolgál.

[20] Az alperes az új eljárásban is fenntartotta védiratát, a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság új ítélete

[21] Az elsőfokú bíróság ítéletével az alperes határozatát – az elsőfokú határozatra is kiterjedően – megsemmisítette.

[22] A bíróság a Kata tv. 2. § 2. pont *h)* alpontja, Szja tv. 3. § 17. pont *e)* alpontja és az Üvtv. ügyvédi tevékenységet szabályozó rendelkezései, e törvényhelyekhez kapcsolódó törvényi indokolás, és a törvényi szabályozáshoz kapcsolódó kommentárokból szereplő magyarázat figyelembevételével mellett hozta meg azt a döntését, amelynek lényege szerint a szünetelő ügyvédi tevékenység időtartama alatt, miután a felperes ügyvédi tevékenységet az ügyvédi törvény keretei között nem végezhet, így az Szja tv. 3. § 17. pont *e)* alpontjában foglalt „ügyvédi tevékenységről szóló törvényben meghatározott tevékenysége tekintetében” kitétel nem teljesül, azaz a felperes a szünetelés időtartama alatt nem tartozott a Kata tv. 2. § 2. pont főfoglalkozású egyéni vállalkozó *h)* pontban megfogalmazott kivétele alá.

[23] Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása miután megállapította, hogy az Szja tv. 3. § 17. pont *e)* alpontja szerint egyéni vállalkozó az ügyvéd kizárólag az Üvtv.-ben meghatározott tevékenység tekintetében lehet, azt vizsgálta, hogy az Üvtv. 2. § (1) bekezdése szerint mi minősül ügyvédi tevékenységnek, és az Üvtv. 2. § (2) bekezdése szerint mely tevékenység nem minősül ügyvédi tevékenységnek. Idézte az Üvtv. 55. § (1) bekezdését, mely szerint az ügyvédi tevékenység szünetelése alatt nem lehet gyakorolni az ügyvédi kamarai tagságból fakadó jogokat, és utalt arra többek között, hogy az ügyvédi tevékenység szünetelésének időtartama alatt felelősségbiztosítási kötelezettség sem áll fenn.

[24] Mindebből arra következtetésre jutott, hogy a szünetelő ügyvédi tevékenység nem tekinthető az ügyvédi tevékenység folytatásának, az Szja tv. 3. § 17. pont *e)* alpontja értelmezésében.

[25] Ezt követően az elsőfokú bíróság ítélete indokolása az Art. 15. §-ának vizsgálatát végezte el. Idézte a 15. § (1) bekezdés normaszövegét, és abból azt a következtetést vonta le, hogy a törvényi rendelkezés nem mond semmit arról, hogy a szünetelő ügyvédi tevékenység, tevékenység folytatásának minősül-e az Szja tv. 3. § 17. pont *e)* alpontja tekintetében vagy sem. Az adókötelezettségek alóli mentesülés azonban arra enged következtetni, hogy a szünetelő ügyvédi tevékenység nem tekinthető tevékenység végzésének, figyelemmel arra, hogy az ilyen ügyvéd az adókötelezettségei teljesítése alól mentesül.

[26] Az alperes által hivatkozott élő adószámra történő hivatkozással összefüggésben pedig megjegyezte, hogy az adószám fenntartása nem egyenlő az Üvtv. szerinti ügyvédi tevékenység végzésével.

[31] Az elsőfokú bíróság nem tartotta indokoltnak a Kata tv. 2. § 2. *h)* alpontja vonatkozásában az utólagos normakontroll eljárás kezdeményezését az Alkotmánybíróság

előtt, megjegyezve, hogy a Törvényszék tudott olyan értelmezést tulajdonítani a jogszabályi rendelkezésnek, amely Alaptörvény konformnak tekintendő. Ítélete indokolása [55]–[61] pontjaiban alaptörvényi összefüggésekkel foglalkozott.

A felülvizsgálati kérelem és felülvizsgálati ellenkérelem

[32] A jogerős ítélettel szemben az alperes élt felülvizsgálati kérelemmel, amelyben az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és jogszabályoknak megfelelő új határozat hozatalára utasítását kérte. Álláspontja szerint a Győri Törvényszék ítélete a Kp. 2. § (1) bekezdésében, 4. § (1) bekezdésében, 78. § (2) bekezdésében, 85. § (1)–(2) bekezdésében, illetve a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 279. § (1) bekezdésében, Pp. 346. § (4)–(5) bekezdésében, a Pp. 360. § (1) bekezdésében, a Pp. 424. § (4) bekezdésében foglaltakat megsértette, továbbá a Kata tv. 2. § 2.pont h) alpontja és az Szja tv. 3. § 17. pont e) alpontját tévesen értelmezte.

[33] A felülvizsgálati kérelem szerint az ítélet azért sérti a Kp. 85. § (1) bekezdését, és azért terjeszkedett túl a kereseti kérelmen, mert a felperes keresetében ugyan hivatkozott érdeksérelemre, de a keresetindításra nyitva álló törvényes határidőn belül nem állította alapvető jogai sérülését.

[34] Hangsúlyozta, hogy a Kúria hatályon kívül helyező végzése indokolása kifejtette, hogy az alperes határozata jogszerűségét nem befolyásolja, hogy az Üvtv. 3. § (1) bekezdésére figyelemmel a szünetelő tevékenységű ügyvéd folytat-e az Üvtv. szerinti kiegészítő tevékenységet és azt milyen vállalkozási formában, ennek ellenére a Törvényszék a korábbi ítélete indokolását gyakorlatilag szó szerint megismételte. Ez pedig a Kúria korábbi végzése szerint nem volt feladata. A Kúria útmutatásának való megfelelés körében több kúriai döntésre hivatkozott, így a BH2014. 11519., Kfv.38.348/2019/11, BH1976. 425., Kpkf.4836/2021/4, Kfv.37.606/2022/12, Kfv.35.071/2016/3, Kfv.37.625/2022/8. számú határozatokra.

[36] A felülvizsgálati kérelem szerint azzal, hogy az ítélet olyan kérdésben foglalt állást, amely a Kúria új eljárásra utasító végzése egyértelmű előírásai folytán az új eljárásnak nem képezte tárgyát, megsértette a Pp. 360. § (1) bekezdését, mely szerint a keresettel és az ellenkövetelés fennállta tekintetében érdemben elbírált beszámítással érvényesített jog tárgyában hozott ítélet jogereje kizárja, hogy ugyanabból a tényalapból származó, ugyanazon jog iránt, ugyanazon felek egymás ellen új keresetet indíthassanak.

A felülvizsgálati kérelem érvelése szerint „a nem kiegészítő tevékenységet folytató egyéni vállalkozónak minősülés” kérdésében az elsőfokú bíróság az alapeljárásban már alaptalannak tekintette a felperes keresetét, a Kúria végzése indokolása pedig egyértelmű volt abban, hogy ebben a kérdésben már nem kell dönten.

[38] A felülvizsgálati kérelem szerint az elsőfokú bíróság ítélete az alkalmazandó jogszabályokat tévesen értelmezte. A Kata tv. 2. § 2.pont h) alpontja, miután az Szja tv.-re utal vissza, az Szja tv. 3. § 17. pont e) alpontjának értelmezése körében az elsőfokú bíróság az Üvtv. rendelkezéseit vizsgálta, holott a Kúria hatályon kívül helyező végzése szerint az az érvelés, hogy a nem ügyvédi tevékenységre nem terjed ki az Szja tv. 3. § 17. pont e) alpontja, továbbá, hogy a szünetelés alatt a biztosítási jogviszony szünetel, egyrészt nem áll közvetlen összefüggésben az eldöntendő jogkérdéssel, melyhez kapcsolódóan a relevancia hiányát a Kúria korábbi határozata már rögzítette.

[39] A felülvizsgálati kérelem érvelése szerint az Szja tv. 3. § 17. pont e) alpontjának az Alaptörvény 28. cikkre utalással elvégzett értelmezés során az elsőfokú bíróság okszerűtlen következtetésre jutott. Azzal ugyanis, hogy az elsőfokú bíróság a Kata tv. preambulumból és miniszteri indokolásából vezette le, hogy a tevékenységek kapcsán mindenképpen

vállalkozási tevékenységet folytató legkisebb adóalanynak minősült a felperes, a tételes jogi normákon való túlterjeszkedő indokolásnak minősül. Hangsúlyozta, hogy a bírói gyakorlat szerint az Alaptörvény 28. cikke szerinti jogértelmezési követelmény, a jogalkotói cél figyelembevétele nem mentesíti a bíróságot a tételes jogszabályi rendelkezésekhez kapcsolódó indokolási kötelezettségek alól.

[40] A felülvizsgálati kérelem szerint téves az ítélet indokolása az Art. 15. §-ához kapcsolódóan is. Az alperes szerint ugyanis a bírósági értelmezés azt is jelentené, hogy a tevékenységét szüneteltető ügyvéd Szja alanyiséga megszűnik a szünetelés kezdő időpontjával, mindez pedig azt eredményezné, hogy a tevékenységét szüneteltető ügyvéd a szüneteltetés időtartama alatt nem tartozna sem Szja.tv., sem ezen adónemmel kapcsolatban az Art. hatálya alá, így rá a szüneteltetésre vonatkozó előírások sem vonatkoznak, amely ellentmond a tevékenység szünetelésével kapcsolatos jogintézmény szabályozásának.

[41] A felülvizsgálati kérelem végül kitért arra, hogy amennyiben az Szja tv. 3. § 17. pontját úgy kellene értelmezni, hogy a tevékenységét szüneteltető ügyvéd nem minősül egyéni vállalkozónak, úgy a személyi jövedelemadó tekintetében adóalanyiséga sem áll fenn, és tevékenységét úgy kellene tekinteni, mintha megszüntette volna, holott a jogalkotó kifejezetten megkülönbözteti az ügyvédi tevékenység megszűnése és az ügyvédi tevékenység szüneteltetéséhez kapcsolódó adójogi konzekvenciákat.

[42] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében az ítélet hatályában való fenntartására tett indítványt. Másodlagosan kérte, hogy a Kúria Alkotmánybírósági eljárást kezdeményezzen, a részéről elsőfokú eljárásban, 2023. július 6-án kelt és 10. sorszámon lajstromozott indítványában megjelölt Kata tv. rendelkezéseinek Alaptörvény ellenessége megállapítását kérve.

A Kúria döntése és jogi indokai

[52] A Kúria ítélete indokolásában követi a felülvizsgálati kérelem pontokba szedett jogsérelem állításai vizsgálatát.

[53] A felülvizsgálati kérelem eredménytelenül hivatkozott a kereseti kérelemhez kötöttség elve, azaz a Kp. 85. § (1) bekezdés sérelmére, az elsőfokú bíróság ítélete ugyanis nem terjeszkedett túl a felperes kereseti kérelmén. A felülvizsgálati kérelem alaptalanul állította, hogy az elsőfokú bíróság egyes alapvető jogok (emberi méltóság, megkülönböztetés tilalma) sérelmének vizsgálatával jutott arra a megállapításra, hogy az Szja tv. 3. § 17. pont e) alpontja a tevékenységüket szüneteltető ügyvédekre nem vonatkoztatható.

[54] A Kúria megjegyzi, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása kifejezetten és helyesen rögzítette, annak [52] pontjában, hogy a Törvényszék tudott olyan értelmezést tulajdonítani az értelmezett jogszabályi rendelkezéseknek, amely Alaptörvény konformnak tekintendő, és ezért mellőzte a Kata tv. 2. § 2. pont h) alpontja vonatkozásában az utólagos normakontroll eljárás kezdeményezését. Ugyanakkor, éppen amiatt, hogy az alkalmazandó jogszabályok bíróság általi értelmezése – alaptörvényi indokolás nélkül is – elvezetnek a kereseti kérelem megalapozottsága megállapításához, ezért a Kúria az ítélet indokolásának Alaptörvényi érvelését, azaz az ítélet indokolása [55]–[61] pontjait mellőzi.

A felülvizsgálati kérelem eredménytelenül hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság korábbi ítéletét hatályon kívül helyező kúriai végzés iránymutatásának a felülvizsgálni kért ítélet nem tett eleget, illetve azokat csak formálisan teljesítette.

A Kúria Kfv.I.35.272/2023/7. számú végzése indokolásának [37] pontja szerint az új eljárásban a bíróságnak a szünetelő ügyvédi tevékenység folytatása kérdésében kellett állást foglalni, ideértve az élő adószámra történő hivatkozást is. Ezen iránymutatásnak az elsőfokú bíróság eleget tett, részletesen elemezte – az ügyvédi törvény rendelkezéseit is segítségül

hívva – az Szja tv. 3. § 17. pont e) alpontja szerinti definíciót.

Az az ítéleti indokolási megoldás, hogy a felülvizsgálni kért bírósági határozat olyan tartalmi elemeket, és indokolási részt is tartalmaz, mely a Kúria hatályon kívül helyező döntése indokolása szerint már nem kell, hogy vizsgálat tárgyát képezze, a Kúria álláspontja szerint pusztán ítélet szerkesztési kérdés, eljárási hibának nem nevezhető. Helyes megoldás tehát egy elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyező, és új eljárásra kötelező döntés alapján megismételt eljárásban az, ha az ítélet indokolása teljessége érdekében az iránymutatás szerint hozott új döntés megjeleníti a kereseti kérelem megalapozottsága vizsgálata során a korábbi indokokat is.

A felülvizsgálati kérelem ezen része eredménytelenül hivatkozott a Pp. 360. § (1) bekezdésének sérelmére is, ugyanis perbeli jogvitában beszámítás jogintézménye alkalmazására nem került sor.

[55] A felülvizsgálati kérelem alaptalanul hivatkozott arra is, hogy az irányadó jogszabályokat az elsőfokú bíróság tévesen értelmezte.

A közigazgatási perben eldöntendő jogkérdés az volt, hogy a Kata tv. 2. § 2. pont h) alpontjában szereplő kizáró feltételek vonatkozhatnak-e a felperesre. Figyelemmel arra, hogy a Kata tv. értelmezett rendelkezése, a 2. § 2. pont h) alpontja hármas feltétele közül az első kettő körében a felek között a felülvizsgálati eljárásban vita nem volt, kizárólag a kivétel szabály harmadik feltétele elsőfokú bíróság általi helyes értelmezéséről kellett dönten, azaz arról, hogy az Szja tv. 3. § 17. pontja e) alpontja ügyvéd fogalmához kapcsolódó definíciót az elsőfokú bíróság helyesen értelmezte-e.

[56] A Kúria egyetért az elsőfokú bíróság értelmezésével, azzal, hogy az „ügyvédi tevékenységről szóló törvényben meghatározott tevékenység” csak az aktív tevékenységre vonatkoztatható, a szüneteltetett tevékenység tehát nem minősül folytatott tevékenységnek, melyből következően nem vonatkoztatható rá a Kata tv. kizáró rendelkezése.

[57] A felülvizsgálati kérelem eredménytelenül hivatkozott arra, hogy az Szja tv. 3. § 17. pont b)–f) alpontjai szerinti tevékenységet végzők akkor is szerepelnek az adóhatósági nyilvántartásban, ha szüneteltetik tevékenységüket. Az a körülmény ugyanis, hogy az adóhatóság a tevékenységet szüneteltető adóalanyokat miként tartja nyilván, azaz, hogy a tevékenység szünetelése ellenére ugyanúgy szerepelnek az adóhatóság nyilvántartásában, mint az aktív, jövedelemszerző tevékenységet folytató adóalanyok, nem járhat azzal a következménnyel, hogy amennyiben az adóalany az Szja tv. 3. § 17. pont b)–f) pontjai – a perbeli esetben a 17. pont e) alpontja – szerinti tevékenységet nem végzi, ne lehessen egyéb tevékenysége során a Kata tv. hatálya alá tartozó. A Kúria kiemeli, hogy sem a KATA tv. vizsgált 2. § 2. pont h) alpontja kizáró feltételének, sem az Szja tv. 3. § 17. pont e) alpontjának nem tényállási eleme az adóhatóság általi nyilvántartás kérdése. A Kata tv. személyi hatálya alatt a főfoglalkozású egyéni vállalkozó állhat, a főfoglalkozású egyéni vállalkozó fogalmát azonban a Kata tv. saját maga adja meg, melyből következően a kataalanyiság kérdéséhez további törvényi feltételt fűzni nem lehetséges.

[58] Figyelemmel arra, hogy az ügyvédi tevékenység szünetelés időtartama alatt az ügyvédi törvényben foglalt ügyvédi tevékenységet nem végezheti, és mivel az Szja tv. 3. § 17. pont e) alpontja alapján egy ügyvéd egyéni vállalkozó kizárólag az ügyvédi törvényben meghatározott ügyvédi tevékenysége tekintetében lehet, s mivel a szünetelő ügyvéd ügyvédi tevékenységet nem végez, ebből következően az ügyvédi tevékenységet szüneteltető ügyvéd nem tartozik az Szja tv. 3. § 17. pont e) alpontjának hatálya alá.

[59] A felülvizsgálati kérelem eredménytelenül hivatkozott arra is, hogy az Art. 15. §-ából téves következtetésre jutott az elsőfokú bíróság. Az elsőfokú bíróság ítélete ugyanis helyesen állapította meg, hogy az a körülmény, hogy az egyéni ügyvéd tevékenységének szüneteltetése

alatt minden tevékenységéhez kapcsolódó adókötelezettség teljesítése alól mentesül – kivéve az általános forgalmi adóval kapcsolatos kötelezettségeket – azt az értelmezést erősíti, hogy a szüneteltetés időszaka alatt, miután nem áll fenn tényleges jövedelemszerző ügyvédi tevékenység, a kataalanyiság is kizárólag az aktív (jövedelemszerző) tevékenységhez kötődik.

[60] A Kúria álláspontja szerint a kataalanyiság megítélése szempontjából nincs jelentősége sem az ügyvédi kamarai tagságnak sem az alperes által hivatkozott élő adószámának.

[61] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében, bár eredménytelenül hivatkozott a Kúria Mfv.III.10.561/2013/7. számú, és Kfv.III.45.120/2023/6. számú határozataira, ugyanis a hivatkozott döntések annak kérdését vizsgálták, hogy a szüneteltetett egyéni vállalkozói tevékenység időtartama alatt jogosult lehet-e az érintett személy TB ellátásra, avagy lehet-e TB szempontjából kereső tevékenységet folytatónak tekinteni, mely jogkérdés eltér jelen közigazgatási perben vizsgált azon jogkérdéstől, hogy egy ügyvéd a szüneteltetett ügyvédi tevékenysége tekintetében egyéni vállalkozó lehet-e – ugyanakkor figyelemre méltó, hogy a hivatkozott kúriai határozatok a társadalombiztosítási ellátásra való jogosultság kérdése megítélésénél annak tulajdonítottak jelentőséget, hogy a szüneteltetett tevékenység időtartama alatt tényleges tevékenység végzés nincs, melynek következtében arra a megállapításra jutottak, hogy a szünetelés alatt az egyéni vállalkozót a társadalombiztosítási ellátás szempontjából nem lehet kereső tevékenységet folytatónak tekinteni.

[62] A fentiek alapján a Kúria megállapította, hogy a felülvizsgálni kért elsőfokú bírósági ítélet az alkalmazandó jogszabályokat helyesen értelmezte, döntése jogszerű, Kúria közzétett határozatától jogkérdésben nem tér el, ezért az elsőfokú ítéletet a Kp. 121. § (2) bekezdésének alkalmazásával hatályában fenntartotta. (*Kúria Kfv.I.35.153/2024/8.*)